

M A G Y A R K U R I R.

Bécs, Kedden, November' 15-dikén, 1825.

Egyházi Státusok.

Pápa ő Szentsége illy Brévét bocsátott közre a' Belgiumban találtató úgy nevezett Utrechti Schismatikusokra nézve: — „

„XII-dik Leo, Pápa. A' mi Hollandiai kedves Catholikus Fijainkhoz, köszönés és Apostoli áldás! A' Catholika Egyház már régóta nyughatatlankodást szenved az Utrechti Schisma miatt. Mit meg nem tettek már a' Pápák, a' mi Őseink, hogy ezt a' veszedelmes rosszat meggyógyíthassák. De az Úrnak kitanúlhatatlan végzése szerént sem az ő hasznos tanátslásaik sem jámbor intéseik által, 's végezetre még fenyegetődzéseik 's az Egyházi törvényekkel megegyező büntetéseik által se' vihették véghez, hogy a' megvakultakat a' megtartatásnak ösvényére 's az ő annyoknak kebelébe a' Szent Egyházba vissza hozhatták volna.

„Vilhelm Vet, a' ki magát Deventeri Püspöknek mérészli nevezni, 's a' ki nem átalotta egy ezen esztendőben Junius' 13-dikán hozzánk írt levelében az ő Válosztatását 's Püspökké lett szenteltetését nekünk tudunkra adni, nem régen ismét hasonló nagy megátalkodottságnak példáját mutatá. Az ő írása ugyan tele van édes mézzel; ő tiszteletet és engedelmeséget tett erántunk: de mi ugyan ezen írásból elegendőképpen által látjuk, hogy mit kelljen színlett és rég' elavúlt hízeldéseiről tartanunk, mint hogy Villhelm éppen azon tévelygésekben 's éppen azon megátalkodottságban lenni mutatja ki ma-

gát ezen írása által is, az Egyház' szent törvényeivel nyilvánóságosan ellenkezővén, egy szóval mind azokkal a' petsétekkel (makulákkal) megmotskoltatva lévén, mellyekkel magokat az Utrechti Schismatikusok, az ő tévelygéseinek sorsosai, eleitől fogva megmotskosítottak.

„Willhelm azonközben mind e' mellett sem átalotta ezen embereket, mint telyesen ártatlanokat és szeplőteleneket, úgy írni-le, és még nagyon meg is dítserni ezen írásban. Mint hogy e'-szerént Villhelm nem tsak semmit nem különbözik azoktól, kik ellen a' mi Őseink, minekutánna minden atyai nyájasságot, mellyel hozzájuk viseltettek, foganatlannak lenni szemlétek volna, méltóképpen legkeményebb eszközökkel élni kéntelenítették: erre nézve mint az ő tisztelt nyomdokaiknak követője, mi is meghatároztuk, hogy a' nevezett Willhelm Vet ellen ugyan azon Egyházi büntetéseket mondjuk ki; mivelhogy mi, igen szeretett gyermekeink! nem akarjuk, hogy közzületek, hova fájdalom az Utrechti Schisma magát beopta, 's hol a' lelkeket emészti, ezen tsalárd emberek színeskedéseik által tsak egy is eltsábittatván, őket, mint ha jó pásztorok volnának, kövesse, 's magát azon Farkasoknak, kik, hogy a' nyáját annál könnyebben pusztíthassák, 's nyaggathassák, juh bőrbe szoktak öltözni, tsalárd ketsetéseik által megtsalattatni, ne engedje.

„Ennek következésében 's Apostoli Hatalmunk szerént mellyel felruháztatva vagyunk, rendeljük, 's ki nyilatkoztatjuk, hogy a' Villhelm Vet Deventeri Püspökké lett

válosztatása, megtiltatott, semmi, és semmit érő, 's hogy az ő felszenteltetése törvénytelen és szentségtörés legyen. Mi ex-communicáljuk, az Egyházból kitiltjuk, Villhelm Vetet és mind azokat, kik az ő büntetést érdemlő válosztatásában részesültek, vagy az ő hatalmok, iparkodások, helybehagyások, vagy tanátslások által, az ő válosztatására vagy felszenteltetésére eszközül szolgáltak, és mind ezeket Egyházi átok alá vetjük.

„Meghatározzuk, rendeljük, és kinyilatkoztatjuk, hogy ők, mint Schismatikusok az Egyházi Egyesülettől elszakadtak; és hogy őket másoknak kerülni kell; ennek felette, hogy a' nevezett Villhelmnek mind azok a' Jusai és foglalatosságai, mellyek a' Püspöki hatalom alá tartoznak, felfüggesztetve vagynak, és mi néki mind ezeket Ex-communicálási büntetés alatt ipso facto, és minden további Nyilatkoztatás nélkül megtiltjuk, hogy Szent Oltárt (Chrysámot) készítsenek, a' Bér má lási Sakramentomot osztogathasson, olly rendeléseket és parantsolatokat, mellyek csak a' Püspököket illetik kiadhasson, 's előrevalóképpen mind ezeket az Aktákat, mellyeknek gyakorlására ő elegendő vakmerőséggel bírna, semmiknek és semmit érőknek lenni nyilatkoztatunk. Mind azok, a' kik tölle papi hivatalra való felszenteltetést nyerhetnének, megtudhatják, hogy ők a' felfüggesztetés által meg vagynak köttetve, 's hogy azoknak felszenteltetése törvénytelen leszen, ha annak következésében papi hivatalnak gyakorlására találnának lépni. Mi ezen büntetéseket nagy bánkodással és fájdalommal határozzuk azokra, a' kik ezen büntételbe elegyítik magokat.

„Vaj-ha ők magok is ezen Rendelésünk által bánkodásra indíttatnának 's szívbéli törődésre juttatodnának. Ha sírnának 's magokba szállanának, melly nagy örömet okozna ez nekünk! Melly öröm kön-

nyeket fatsarna-ki szemekből ezen megterés! Melly örvendező elragadtatással szóritánók karjaink közzé ezen a' magok atyjokhoz töredelmes szívvel visszatérő fíjakat! Melly háládatos köszönettel járulnánk mi ezért a' könyörülő Isten' Oltárához! Mi minden napokon esdeklő imádsággal járulunk hozzá azért, hogy töllünk és az egész Egyháztól ezen vigasztalást ne vonja-meg. Tselekedjete, igen szeretett gyermekeink, ti is hasonlóképpen, kiknek meggyőzhetlen hiteteket 's az Apostoli szent Székkel való megromolhatatlan öszszekötődésteket mi tökéletesen esmerjük és dítserjük. Hogy ezen Evangéliumi szeretetből származó kötelességnek önkéntvalóbb tökéletesebb és örvendetesebb bétöltésére néktek segedelmet nyújtsunk, Apostoli áldásunkat adjuk réatok.

„Költ Romában a' Vatikánumban, a' Halász Gyűrű alatt Augustusnak 19-dik napján, 1825-ben, Pápaságunknak 2-dik esztendejében.“

K e l e t - I n d i a .

Az Ánglus fő vezértől Campbell-től Tisztitudósítások érkeztek Londonba. Ezek szerént is mind igazak, a' miket az Ánglus sergeknek a' Birmánoknak két nevezetes és erős városaiknál eléfordult győzedelmeikről mostanság írtunk. Ezen nevezetes városoknak és erősségeknek neveik Donabiu és Prome. Az elsőt véres tsata által foglalták-el, melyben a' Birmán Kommandáns is elesett, a' melly történet után Prome minden ellenát állás nélkül feladta magát. Ezen történetek már az Avai főbb birodalom folynak, melyre nézve nagyon hiteles dolog, hogy nemkevessé megfélemlert miattok az Avai Uralkodó. —

„Mártz. 25-dikén történt (így írnak a' Tisztitudósításban) hogy Sir Archibald Campbell, Donabiunak szomszédsgá-

ha megérkezett, 's azonnal útnak indította egy fegyveres tsapattal Májor Jackson t, hogy azon seregnék, melly más felől a Generális Cotton' vezérlése alatt ugyan ezen város felé folytatta útját, menjen elejébe, 's ennek és a' Campbell sergének öszszetsatolódását vegye munkába. Jackson el is érte célját ennyiben, hogy a' Generális Cotton' sergéhez megérkezett, hanem az alatt meggyült a' baja, mert a' Birmának a' háta megett az utat ketté vágták, 's az után se' ő se' Cotton nem közelíthettek a' Campbell' armádájához, hogy azzal öszszetsatódván együtt dolgozhassanak. De tsakugyan feltalálta magát Cotton, arra határozván magát, hogy által szállítsa sergeit az Irawaddy nevű nagy folyon, 's azután annak tulsó partján nyomúljon a' Campbell armádája felé. Csajkái voltak; volt egy Poverful nevű Kutter a is, mellyet a' helyett, hogy evezőkkel hajtottak volna, Diána nevű gőz-hajóval vontattak. Megindulván a' hajók, azonnal elkezdődött egy nevezetes vízi verekedés, mivel hogy az Anglus hajóknak egy Birmán-battéria mellett kellett elevezni, a' melly tsak fél ágyülvésnyi távolságról tüzelt réájok, 's egy golyóbis Symes nevű Hádnagyot mindjárt eleinten megsebessítette, 's azonban az ellenséges Csajkák is megtámodták az Anglusokat. Ezt látván a' gőz hajónak Kapitánya, a' Kuttert azonnal elboisátotta, 's a' Birmán-csajkák fordulván, olly erővel rohant közikbe, hogy azok nem is gondólkozhattak azon, hogy magokat védelmezzék, 's tsak hat menekedhetett-meg épségben; 15-man részint elfogattattak, részint a' vízbe süllyedtek.

„Ugyan ezen napon történt, a' mi még ezen Birmán-háború alatt többször elénem fordult, hogy az ellenség Elefántokat is állítsa ki a' csata' mezejére, melyről azt írja Campbell, hogy ez egy valóságos ujság és nagyon szép nézőjáték vala a' mai időben. A' tsata után telyesen öszszetsatolták

magokat a' Campbell és Cotton' armádájik, mellyet követett nem soká Donabiu városának 's várának megvéttetése is, melyről ezek találtatnak a' Calkuttai Tiszti Ujságlevelekben: — „

„Donabiu April. 2-dikán foglaltatott el, melly, az Anglusok' részéről nagyon kevés veszéssel történt: ámbár az ellenség a' néhány napokig tartott ostromoltatás alatt néhány versbéli heves kiütéseket tett az Anglus ostrom-linéákra, mellyeknek egy illy nagy kiterjedésű várat minden felől illendő módon körül venni, számokra nézve nem vala lehetséges. Egy illy kiütés' alkalmatosságával gyaníthatóképpen azt gondolták a' Birmánok, hogy ha egy Elefántokból formált linéát hoznak réánk, ezen véletlen ujság által ijedtséget fognak sergeinknek okozni vagy talám egészen el is kergethetik őket. Hanem elmúltak már azok az idők, hogy e'féle oktalán állatok által a' mesterségesen tsatázó linéákat meg lehessen futamtatni. Mihe-lyest mozsaraink 's legnagyobb ágyuink dolgozni kezdetek, 's a' vár' falát, hogy a' berohanásra törést nyithassanak, töngetni kezdték, azonnal megváltozott a' szerentse' ábrázatja. (Folytatása következik.)

Magyar Ország.

Végzete az Ország' Rendjei' Felírásának, melly a' XXXIX-dik számú M. Kurir' hátúlsó levél-lapján ezen utólsó kifejezésen félbe maradt: ezen okból

Valamint már az 1790-dik esztendőben egybegyült Karok és Rendek méltán kívánták: hogy minden harmadik esztendő előfordulásával, az Ország Gyűlésének tartására bizonyos és állandó határ nap, és hely rendeltessék; úgy minekutánna ezen kérések sikertelen maradt, mi Felsőgedhez vonszó tiszta és határtalan bizodalunk újabb bizonyosságul, Jobbágyi alázatossággal esedezünk Felsőged

1211, méltóztasson, az Ország Gyűléseinek időről időre való tartása eránt hozatott Törvényeknek olly módosíttását kegyelmesen megengedni, hogy a' jövő Ország Gyűlésének határ-napja, új Öszvehívásnak szüksége nélkül, Felséged által, mindég az elébbeni Ország Gyűlésében határozottan el, és annak három esztendőkre kiszabott ideje: kivévén azon eseteket, ha az Orzágnak környülállásai Diaetának előbbi tartásását kívánnák, változhatatlanul megtartasson.

Illy móddal Felségednek, és az Ország' Rendjeinek, a' köz jóra törekedő gondoskodásaik, jóval elő fognak segítettetni, és az is elérődik, hogy ezentúl az Ország Gyűlései nem tsak a' Panaszok eligazíttásának főganatos eszközei lesznek, hanem a' Nemzeti Vagyon és Erő öregbítésére is szolgálnak.

Másodszor: hogy a' Végre hajtó hatalom az 1790/1-dik esztendei 12-dik Czikkely' értelmében gyakoroltassék. Erre nézve, mivel ezen Hatalom' eszközeinek nem másban, hanem tsupán annak tökéletes bétöltésében kellene a' magok oltalmát keresni: azon alázatos kívánságunkat terjesztjük Felséged eleibe, hogy az 1790/1-dik esztendei 18-dik Czikkely úgy terjesztessen ki, hogy minden, akár Királyi, akár az Ország' Köz-hivatalában avagy Szolgálatjában lévő Személyek, ide értvén az Egyházi Fő Rendeket', sőt minden más Egyházi Személyeket is, kik Közönséges Hivatalba lépven, meg szoktak hiteltetni, az Ország' Törvényeire, és Constitúciójára is tartozzanak, az ezen Ország Gyűlése által; annak folyamatja alatt készüendő Hitforma szerént megesküdni. Végre

Mivel a' Magyar Királyi Helytartó Tanács hathatósága az 1723-dik eszt. 101, 102 és 1790/1-dik eszt. 14-dik Czikkelyekben külömben is el van rendelve, és a' Felséged' kegyelmes Parantsolatnak (mindazonáltal az Ország Törvényhatóságai' Fel-

ségedhez való egyenes Felírás gyakorlásában megtartatván) tsupán azon az úton kell a' Törvényhatóságokhoz jutni, hogy ugyan azon Főigazgató Tanács, a' maga Törvényes Hatalmába, és Függetlenségébe az érdeklött 1790/1-dik eszt. 14-dik czikkely értelme szerént, visszatétetvén, valahányszor megtörténne, hogy Törvénytelen, vagy a' Törvények' rendelkezésével nem egyező Parantsolat érkezne hozzá, azt a' fennemlitett Fő-tanáts tovább ne küldje, hanem tartozzon ezen dolgot a' Királyi Felségnek elibe terjeszteni, a' Királyi Felség pedig méltóztasson az illyen Előterjesztést méltó tekintetbe venni, 's Parantsolatjának Végrehajtását megállítani. Ennekutánna azonban minden, akár ezen Fő Tanátsnál, akár másutt akárhol lévő Személyt, ki Törvénytelen Parantsolatokra alkalmatosságot szolgáltat, vagy azokat elküldi, és aláírja, úgy nemkülömben azon Bízost, vagy Vármegye Közönséget, és Tisztviselő személyt, ki azokat az Ulászló V-dik Decretuma 1-ső Czikkelyének értelmével ellenkezőleg tellyesíti, a' legközelebbi Ország Gyűlésén, törvénytelen bánása módjának elegendő nyomai lévén, az Ország Rendei által határozandó és a' Királyi Fiscus által felteendő Vád levél mellett a' Királyi Tábla előtt perbe kellessen idézni, 's Ügye a' Hétszemélyes Tábla által megvizsgáltatván, az Ulászló V-dik Decretuma 1-ső és ugyan annak VI-dik Decretuma 7, és 8-dik Czikkelyeihez képest méltóképpen kellessék megbüntetni, 's ugyan azon ítélet szerént, a' Megsértetteknek is Elégtétel adassék.

Harmadszor: hogy minden Köztanácskozásoknak egész nyilvánósága legyen, — erre nézve kíváltképpen megkívántatik alázatos vélekedésünk szerént, hogy a' Törvényhatóságoknak, egymással való Levelezéseik, az 1792-dik esztendei Junius Havának 22-dik napján költt Kegyelmes Királyi Rendelés' értelmében is,

többé semmi szin alatt meg ne akadályoztatódjanak — Azt hitetjük el magunkal, hogy ezen kérésünk megérdemli a' Felséged' Jóváhagyását; mind azért, mivel a' bölts Törvények paizsa alatt nyugovó szabad Nemzet' egyenes gondolkodása tudva vagyon, mind azért, mivel az Árulkodások, és bal magyarázatok kétségen kívül örökre eltöröltethetnek, ha azon akadály, melly eddig az Ország Lakosait, valamint a' Fejdelemtől, úgy magok között is egymástól elválasztotta, a' köz vélekedésnek, és kívánságnak egyenes kinyilatkoztatásával szerentsésen elháríttatik. Egyébb eránt

Valamint eddig is a' Felséged Királyi Előadásainak és kegyes Beszédjének értelmében, azon Dolgok' fontolásában foglalatostokdunk, mellyeket a' Constitutio' megerősítésére kiváltképpen hasznosoknak ítéltünk; úgy nem késünk azon kegyelmes Királyi Előadáshoz is, melly a' Deputationalis Munkák' felvételét kívánja, hozzá fogni, Elegyes Deputatiót kinevezvén, mellynek kötelességébe tétetett, hogy azon Munkáknak mibenlétéről, 's felvételése' lehető módjáról Tudósíttást tégyen, és vélekedését adja, mi pedig Felséged eleibe fogjuk az eránt terjeszteni alázatos előadásunkat: egyszersmind azonban a' Constitutio megerősítésére leginkább szolgáló Fő Tárgyakról való Tanátskozásainkat is folytatjuk, és azokat rövid időn hasonlóképpen Felséged eleibe kívánjuk bocsátani. Mély alázatossággal esedezvén Felséged előtt, hogy a' Felséged Thrónusának, a' Magyar Nemzet' boldogságával, és a' Magyar Constitutio' épségével való szoros egybeköttetését kegyes tekintetbe venni, és mind a' mostani alázatos Felírásunkra, mind a' hátramaradott, és legközelebb eleibe terjesztendő előkelő Tárgyakra nézve Kegyelmes Királyi végzését kiadni, ezen javallandó módokat kegyesen elfogadni, a' Törvények' sorába vétetni, és ezeknek mind Maga, mind Felséges Örökösei ál-

tal szentül leendő megtartásáról minket addig is, míg a' fenn említett Tárgyakról foglalatostokdunk kegyelmesen biztosokká tenni méltóztassék. Kik többnyire Császári Királyi Kegyelmeibe, Jobbágyi alázatossággal ajánlottak maradunk. Költt Szabad Királyi Posony Városában Mind-szent havának 22-dik napján 1825-dik esztendőben tartatott Országos Ülésünkből, Császári Királyi Felségednek legalázatosabb Káplánjai, Szolgai, és örökös hűségű Jobbágyai Magyar Országnek és hozzá kaptsoltt Részeknek Országossan összegyült Rendei.

R e s o l u t i o R e g i a

erga Regni Statuum Repraesentationem, sub dato 22. Octobris 1825. submissam.

Sacrae Caesareae et Regio-Apostolicae Majestatis; Domini Domini Clementissimi Nomine, Serenissimo Archi-Duci, Reverendissimis, Reverendis, Honorabilibus, Spectabilibus ac Magnificis: Magnificis item Egregiis et Nobilibus, nec non Prudentibus ac Circumspectis Incltyti Regni Hungariae, et Partium eidem adnexarum Dominis Statibus et Ordinibus, qui vel in Persona, vel etiam Ablegationis munere fungentes, nomine suorum, pro praesenti generali Diaeta Regni per Altefatam Suam Majestatem Caesareo-Regiam Clementissime indicta, congregati sunt, benigne intimandum: Suam Majestatem Sacratissimam e demissa Dominorum Statuum et Ordinum Repraesentatione de 22. Octobris a. c. submissa intellexisse; Dominos Status et Ordines pertractationi benignae Propositionis Regiae, Operata Deputationum Regnicolarium respicientis, per Exmissionem denominatae hoc scopo Deputationis, semet accinxisse, praeferenter autem iis, quae ad obvallandam Constitutionem ne-

cessaria debebantur, se occupasse, atque sua Suae Majestati Sacratissimae iis cum precibus substernere, ut porro etiam ad praefentialium objectorum, in solidamen Constitutionis Regni tendentium, pertractationem incumbere possint. Suae Majestati Sacratissimae gratum esse non potuisse, quod Status et Ordines non nisi post tantum, quod a peracta Augustissimae Reginae inauguratione intercessit, temporis intervallum, in pertractationem Propositionum Regiarum, quae secundum claros Legum, ac signanter Articuli 25. 1495, 7. 1723, et 13. 1790/1 tenores, primum sollicitudinis eorundem constituere dedebant objectum, se se immiserint. Cupere proinde Suam Majestatem Sacratissimam, ut Domini Status et Ordines in pettractandis iis, quae benignas Propositiones Regias contingunt, omni cum fervore progrediantur, et quo ocyus modum per tractandorum Deputationalium Operatorom proponant, Atque hinc Suam Majestatem Sacratissimam benigne, ast una serio hisce inviare Dominos Satus et Ordines, ne per illorum pertractationem, quae in qualitate praefentialium Objectorum substernere intendunt, pertractationi benignarum Propositionum Regiarum ulla remora injiciatur. Cujus quidem rei conciliandae modus Dominis Statibus et Ordinibus tum facile suppetet, si ea, quae proximum cum Operatis Deputationalibus nexum habent, cum his connectere, atque ita et legali suae quoad debite pertractandas benignas Propositiones Regias obligationi satisfacere, et sua desideria proponere allaboraverint. Inter ea porro, quae Domini Status et Ordines memorata Repraesentatione praefenter in Paternum Suae Majestatis sinum effundere desiderarunt, non sine dolore quidem observasse Suam Majestatem, complura in memoriam revocari, quae oblivioni potius tradere, et decorum, et consultum fuisset: ex in-

nata tamen Gratia Suam Majestatem Sacratissimam ultro occasionem amplecti, ut Fidelibus Statibus et Ordinibus, prout id paternis erga gentem Hungaram intentionibus suis congruum est, super iis, quae prasenti gravamini ansam praebuerunt, pleno cum candore sensa sua adaperiat. Cognita quippe, ac perspecta esse Suae Majestati Sacratissimae, Jura Regiae dignitati propria non minus, atque obligationes, quas cum eadem divina providentia sibi, velut suorum Populorum Patri attribuit, et quemadmodum se ipsam semper primum ac praecipua manet cura, Constitutionem Regni Hungariae, inaugurali suo Juramento firmatam: omni tempore tueri; ac conservare, ita obligationem servandae Salutis Publicae Imperanti Sacro sanctam, et inviolabilem esse oportere, Intima hac convictione, tam temporibus illis, ubi implacabilis inimicus totius Monarchiae incolumitatem aperto bello aggressus est, quam ubi temeraria innovationis studiosorum molimina omnes Antenatorum nostrorum institutiones evertere minabantur, menti suae infixam, Suam Majestatem Sacratissimam in praesentissimo discrimine extraordinaria quoque media arripere coactam fuisse, tanto magis, quod Status et Ordines convocandi et cum iisdem consilia ineundi, nec tempus suppetiisset, nec adjuncta rerum id admisissent. — Neque cuiquam alteri, atque Suae Majestati Sacratissimae, in supremo Gubernationis fastigio collocatae, fas fuerat, seu impendentium periculorum magnitudinem, sive necessaria media, modumque deliquendorum auxiliorum integra sui extensione perspicere, expendere, dijudicare, effectumque ipsum palam redidisse, Augustis his curis, non solum reliquas sceptro suo subjectas Provincias, sed Hungariam etiam a funestis omnis ordinis, salutisque subruitionem minantibus temporum procellis, Deo auxiliante, non iterum redituris, fuis-

se servatam, prouti vicissim spes per Se Augustosque Praedecessores divos Hungariae Reges in Regnicolarum constanti fide ac bonum publicum promovendi studio locatas, haud unquam frustratas existisse. — Id Suam Majestatem lubenter, et plena cum satisfactione profiteri, nec ullo profecto tempore, e Paterno corde suo felicem recordationem filialis amoris fiducia, et pietatis per cunctos, sceptro suo subjectos Populos, omni ex parte contestatae delendam fore. Grave proinde, prorsusque inexpectatum non potuisse, non Suae Majestati evenire, quod nonnullae Regni Jurisdictiones, dum ea, quae ad salutem publicam prompte conferre, pietas in Patriam, et confidentia in Regem, in Subditorum felicitate suam quoque collocantem, merito svasisset, praestare intermitterent, insuper tam in Representationibus, quam et publicis Protocollis et Determinationibus suis ad talia prolapsae fuerint, quae ipsi dignitati, et auctoritati Regiae, debitaque ab omnibus subditis summo Terrae Principi obedientiae adversantur, neque sine manifesta administrationis publicae perturbatione obtineri, vel tolerari in bene ordinata Civici Consociatione possunt. Atque in his rerum adjunctis, Suam Majestatem Sacratissimam ad ea, quae Salus Publica imperiose deposcebat, secundum incumbentem sibi ejusdem conservandae obligationem, effectui mancipanda, eosque, qui a recto Legum tramite deflectebant, etiam mediis, a paterno corde suo quam maxime alienis, dum id secus obtineri nequiverat, reducendos, invitam licet, coactam fuisse. Id vero a providis Dominorum Statuum et Ordinum Consilis depensurum esse, ut pro casibus illis, in quibus absque exercitu, in integritate sua conservato, imminenti pericula removeri nequeunt, et defensio Reipublicae instantanea, et eo usque, quoad Comititia celebrari possent, adhibenda de-

poscit auxilia, talis constituatur provisio, quae praesentium temporum adjunctorumque rationi congruat, et qua extraordinariorum mediorum necessitas antevertatur, atque ita intentionibus benignis Suae Majestatis, in vera Regni Hungariae commoda, et emolumenta tendentibus, plene respondeatur. Caeterum Suam Majestatem Sacratissimam, quae Consiliarios suos pro adjunctorum exigentia audire, non tamen aliud, quam quod recta conscientia dictat, decernere consuevit, et quae Juribus suis Regiis nulla unquam in parte derogari admissura est; illos quidem, qui difficili hac provincia, nonnisi in sequelam positivi Altissimi Jussus assumpta, functi sunt, pro Justitia Thronique Regii dignitate semper tuituram. Demissis nihilominus Dominorum Statuum et Ordinum precibus, pro Regia sua Clementia in eo deferre, ut qui ardore abrepti, justos limites excesserunt, in sinum Gratiae suae Regiae ea sub spe recipiantur, quod benignitatem Suae Majestatis devoto gratitudinis sensu excepturi sint. Caeterum in praesentibus rerum exterarum adjunctis ab ulteriori Tyronum Statutione supersederi benigne demandasse. Intuitu vero Contributionis, cum stipendia Militi in Conventionali moneta dependi debeant, et a pluribus retroactis annis in hac realiter dependantur, nullum idcirco alterationi, aut imputationi cuiquam locum esse posse, Dominos Status et Ordines perspecturos confidit Sua Majestas Sacratissima, atefatam tamen Suam Majestatem de augmento Contributionis, sub Comititiis Regni Anno 1802 adjecto, Dominorum Statuum et Ordinum oblatum, pro indole rei his adhuc Comititiis proponendum praestolari. Quod Diaetarum celebrationem attinet: Suam Majestatem Sacratissimam declarari jussisse, eandem sibi certo maximae fuisse felicitati ducturam, si inde ab ultimis Comititiis Status et Ordines coram Throno suo

congregandi possibilitatem adesse perspexisset. Terminos alioquin Comitii Lege definitos esse, et non nisi, prout id superius declaratum est, extraordinaria rerum adjuncta, quae tam voluntati, quam desiderio Majestatis Suae Sacratissimae plene adversabantur, a praescriptorum Terminorum observatione Suam Majestatem Sacratissimam impedire potuisse, hancque suam mentem eo magis exprimendam demandasse, quanto intimius sibi persvasum habet, naevis in omnibus administrationis publicae partibus, qui medelam, ipsis Statibus et Ordinibus id Anno 1790 recognoscentibus, exigunt, pro incremento, et incolumitate Regni Hungariae emendandis, quo ocyus manum admoveri debere. — Suam Majestatem proinde plene determinatam esse, et Status et Ordines securos de eo reddere, se, quae Legibus Regni et nominanter Articulo 13: 1790/1 de Comitii celebrandis constituta sint, ad effectum deducturam. Ut autem uberius Sua Majestas contestetur, quam sollicito corde salutem prosperitatemque Regni Hungariae prosequatur, clementer declarari jussisse, si cuncta, quae in sequelam benignarum Propositionum Regiarum perficienda venirent, his Comitii plene terminari nequirent, etiam intra Triennium, quo citius id fieri poterit, ad Generalia Comitia Status et Ordines convocaturam. Quod reliquam demissae Dominarum Statuum et Ordinum Representationis partem concernit, nullam extendendi Articuli 18 1790/1 cujus tenoribus: Sua Majestas Sacratissima firmiter inhaeret, adesse necessitatem, activitatem autem Consiliis Locumtenentialis per Articulum 14. 1790/1. alioquin sufficienter declaratam haberi. Relate ad legalem inter Comitatus Correspondentiam; Suam Majestatem Sacratissimam ad ea, que Dominis Statibus et Ordini-

bus in hocce Objecto 1792. et 1812. identidem declaraverat, ex intima illa convictione, quae tunc eandem Suam Majestatem Sacratissimam permovit, nunc quoque provocare; ad ea vero, quae singulae Jurisdictiones secundum activitatem suam in Legibus fundatam, Suae Majestati ad promovendam Regni felicitatem repraesentanda duxerint, Summefatam Suam Majestatem Sacratissimam eodigna semper futuram esse reflexione, plene de eo persvasam, quod felicitas Regis et Regni exacta Legum observantia, et incolumitate nitatur, atque si Juribus seu Regis seu Regni Statuum quidpiam decerpatur, omnis Legum et legalis Regni systematis compages, Saeculorum usu roborata subruenda sit. Et haec sunt, quae Altesata Sua Majestas Sacratissima Dominis Statibus et Ordinibus, erga humillimam eorundem Repraesentationem, eo subjuncto, benigne deslarare jusserat, quod scopus praesentium Comitiorum, Constitutioni Regni, sapientia Legum magisque obfirmandae destinatorum, ea tantum ratione obtineri, et paternae Majestatis Suae Sacratissimae in provehenda Gentis Hungariae commoda, iterato declaratae intentiones ita expleri possint, si in pertractatione Comitialium objectorum, sepositis quibusvis simultatibus, legali tramite processum, et habita etiam compendii temporis ratione, in iis, quae constituenda videbuntur, mutua animorum consensione strenue elaboratum fuerit. In reliquo summefata Sua Majestas Caesareo Regia Apostolica iisdem Dominis Statibus et Ordinibus Regni Gratia Sua Caesareo Regia Clementissime ac jugiter propensa manet. Per Sacram Caesareo-Regiam Apostolicam Majestatem. Posonii die nona Mensis Novembris. Anno 1825.

Ignatius Markus m. p.